

# Endresen-slekten i Grønnebakken

En beskrivelse av sted og mennesker



Skrevet av Odd Endresen

## Innhold

Endresen-slekten i Grønnebakken .....	1
Innhold.....	2
Forord.....	3
Familienavnet Endresen blir til.....	4
Hus og eiendommer i Grønnebakken.....	5
Fergevirksomhet.....	7
Litt om personer som levde her .....	9
Ole og Karen Henrikka .....	9
Olaus og Sofie .....	11
Konrad og Ellen .....	13
Omtale av personer i slektstreet .....	15
Slektstre: Endre Larssøn og Maren Olsdatters etterkommere, som har bodd i eller har tilknytning til Grønnebakken i dag .....	18
Kilder .....	19

## Forord

Grønnebakken lå under gården Øde-Kjære, som fikk navnet fordi den sto folketom i lang tid, forteller L. Berg i "Tjømmø - En bygdebok". Hvor Grønnebakken har fått navnet fra vet vi ikke, men det ligger snublende nær å tenke på de frodige grønne flekkene i skråningene fra sjøen og oppover fjellsiden.

Lorens Berg sier at det ikke blir noen slektshistorie i Grønnebakken da det har vært mye flytting og fordi bebyggelsen ikke er synderlig gammel. Berg nevner bare åtte personer, blant dem

*"Ola Endressøn, søn av Endre Kjære, egtet 1846 Karen Henrikka Hansdatter; bodde i Grønnebakken. Likesaa Ola's søster Helvig, gift m. Anders Olsson".*

Det ser altså ut til at Endresen-slekten kom hit rett før midten av 1800-tallet, og fremdeles er det etterkommere etter de første av Endresen-familien, som har eiendommer i Grønnebakken i dag. Derfor er det interessant å knytte sammen slektshistorie, en beskrivelse av hvem menneskene var, hva de levde av, hva de gjorde og litt om bebyggelsen.

Den første versjonen av dette heftet ble skrevet i 2001, og det ble kopiert i noen få eksemplarer til familie. Artikkelen "Lokalbåtene mellom Tjøme og Tønsberg" i Tjúma nr 4 fra 2006 ser ut til å ha brukt en del av teksten fra det heftet i sin beskrivelse av Olaus Endresen.

Heftet ble revidert i 2007, og nok en gang nå siden det ble aktuelt å legge det ut på nettstedet til Tjøme historielag. Jeg har benyttet anledningen til å gjøre noen små endringer i teksten og noen tillegg. De viktigste endringene er at jeg har tatt bort noen bilder og lagt til nye:

- Kiosk på fergestedet
- Sofie foran huset med låven i bakgrunnen
- Sofie og Olaus på trappa til bryggerhuset
- Underskriften til Olaus i protokollen til Tjømmø Skipperforening
- Konrad Endresen
- Ellen Endresen
- Huset til Ellen og Konrad

Oversikt over tekst og avsendere av gratulasjonstelegram til gullbryllupet til Sofie og Olaus er også tatt bort, da jeg anser det å være av mest interesse for familien.

Dette heftet er ikke offentliggjort før det nå gjøres vederlagsfritt tilgjengelig for Tjøme Historielag til å legge ut på foreningens nettside. Ved eventuell bruk av tekst og bilder fra heftet må man påse at man ikke bryter med reglene for opphavsrett.

November 2017  
Odd Endresen

## Familienavnet Endresen blir til

Endre Larssøn het eieren av et bruk under Øde-Kjære. Endre kjøpte gården i 1807 og hadde den fram til 1818, da han solgte den. Han var gift med Mari Olsdatter, som døde som enke i 1828. Lorens Berg skriver at Endre visstnok ble borte ute, noe som må forstås som om han omkom på sjøen. I folketellingen fra 1801 oppgis det at han var matros i kongens tjeneste.

De hadde syv barn, og fire av dem tok navnet Endressøn etter farens fornavn, slik gammel navneskikk var. Denne skikken ble ikke ført videre, og slik oppsto familienavnet Endresen. Det er altså Endre Larssøn som er opphavet til familienavnet Endresen.

Ola, som mange steder også kalles Ole, ble født i 1812 og bosatte seg i Grønnebakken ved fergeleiet, forteller Lorens Berg. Det er kanskje det huset som i dag eies av Thorbjørnsen-familien. Til Grønnebakken flyttet også Helvig (født 1818). Hun ble gift med Anders Olsson fra Ormelet. Det ser ut til at det er med disse to de første i Endresen-slekta kommer til Grønnebakken, og Ola er opphavet til senere slektsledd på stedet. Det er derfor Ola og hans etterkommere denne beskrivelsen dreier seg om.

De andre barna til Endre og Mari er Idde Helene som ble født i 1805, samme år som foreldrene giftet seg, og hun ble gift med Lars Kristofferssøn, som da hadde småbruket Tangen, som også hører til gården Kjære.

Videre var det en annen Ole, født i mai 1807, og han skal ha bodd på Glenne. Lars, født i 1810, flyttet til Dalen.

Ivar, født i 1815, var gjetergutt på Eidane, dro til sjøs og ble skipper. I 1847 giftet han seg med Anne Katrine Sørensdatter fra Eidane og fikk gården. Hun døde barnløs i 1864, og Ivar giftet seg med Karoline Korneliussen fra Fredrikstad i 1865.

I 1817 kom Helvig, men hun døde nok ved fødselen. Deretter kom det en ny datter i 1818, og hun fikk også navnet Helvig.

Øde-Kjære

I 1803 var det en hest på gården, 4 kuer og avlingen oppgis å være 2 tønner havre og ½ tønne bygg.

Endre kjøpte gården (bruk 2) for 210 riksdaler og opphold. Han solgte den for 125 spesidaler.

## Hus og eiendommer i Grønnebakken

Et helhetlig bilde av hvordan det har sett ut i Grønnebakken med hus, brygger og natur er ikke lett å skape, men noen bevarte fotografier gir et visst inntrykk.



Hvem personene på bildet til venstre er, vet vi ikke, men det kan se ut til at de har vært på sjøfugljakt, siden fangsten ligger foran dem.

Det er i dette huset Olaus og Sofie bodde. Sønnen Konrad overtok, men solgte senere til Trygve Gregersen.

Helt til høyre ser vi et hushjørne med et fiskegarn på vegg. Det kan ha vært en sjøbod eller et badehus. I dag går fylkesveien der mennene står.

På bildet til høyre ser vi Sofie foran huset med bryggerhus og låve i bakgrunnen. I dag er bryggerhuset og utedoen revet. På samme sted som låven stod, står huset som Ellen og Konrad bygde på midten av 1950-tallet. Den andre personen på bildet skal være sønnen Sigbjørn.

Det er fortalt i slekta at Bertha Endresen og Harald Sjøvold fikk tomt av Olaus og Sofie. Her hadde de huset Fjellstad, som senere ble eid av Hans Marthinsen. Grunnboka viser at eiendommen ble skilt ut fra eiendommen til Olaus og Sofie i mai 1916, og solgt fra Bertha Sjøvold til Marthinsen i mai 1934.

Karen Hein-Nielsen (datter av Bertha og Harald) har fortalt at Harald egentlig het Olsen, men at han tok navnet Sjøvold etter gårdsnavnet Sjøvolden i Asker, der han kom fra.



Bertha overtok huset som senere ble kalt Karutha etter døtrene Karen og Ruth. Deretter var det datteren Ruth Vesti som hadde stedet. I dag er det Ruths datter Anne Margrethe, som har Karutha som sommersted. Søsteren Tone Elisabeth har også et hus på tomten.



Brygga til Olaus lå nok der Reidar Gregersens brygge er i dag. Kanskje steinfyllinga fremdeles utgjør en del av det nye bryggeanlegget. Bildet er tatt sommeren 1919, og det er Olaus som står der med ei lita jente på armen. Det kan være barnebarnet Ruth Sjøvold (gift Vesti).



## Fergevirksomhet

Det å ro folk over sundet fra Grønnebakken til Rød på Brøtsø var lenge en inntektskilde for folk i Grønnebakken. I et skjøte fra 1891 ble det satt som



betingelse for at bortfesting av tomt skulle være gyldig, at festeren og hans husstand ikke skulle sette folk over sundet mot betaling. Når fergevirksomheten begynte, vet vi ikke. Ole Endresen og hans familie hadde nok inntekt av å ro folk over sundet.

*Ferging ble i den første tiden gjort med pram; folk ble "satt over". Om dette er en slik tur, vet vi ikke, men Olaus har stø kurs for fergeleiet på Brøtsø.*

Senere var det sønnen Olaus som ble fergemann. Om hans virke er det flere skrevne kilder, som kan fortelle noe både om mannen og om hvordan virksomheten ble drevet.

Sverre S. Amundsen skriver i Tønsbergs Blad 14. november 1970 artikkelen "Da tjømlingene kjørte med hest og vogn". Han skriver: «Ved Røssesund passet tidligere skibseier og kaptein Olaves Endresen overfarten mellom Grønnebakken og Rød på Brøtsø.»

Han forteller at man i starten ropte om å bli rodd over sundet, at det senere kom et horn å blåse i, og etter det fikk Endresen montert et apparat med sveiv som gjorde at det ringte i vaktrommet.

Amundsen beskriver Endresen som en påpasselig fergemann, som rodde i all slags vær; «Og hvem så noen gang Endresen gretten og uvillig?»

Og hva kostet det å bli satt over? Amundsen sier at det var 5 øre, men at det etter noen år ble en prisstigning til 7 øre.

Han forteller at Endresen satte folk over med pram, men at han også hadde en liten ferge med plass til hest og vogn.

Bernhard Folkestad skriver i sin bok "Sol og morild. Essays og betraktninger i utvalg" (Gyldendal Norsk Forlag, Oslo) om fergemann Endresen, som beskrives som «Ormeletsundet og verdens elskeligste Charon».

Han forteller om en gammel tåkelur som ble brukt for å påkalle fergemannens oppmerksomhet: «Man støter stempelet ned i medusaens blikkstrupe, og en serie kikhoste og astmatiske hyl forkynner vår siste vilje.»

Folkestad forteller om hva som kunne skje når isen la seg. En dag fikk han en avbrutt eplegren med seg på vandringen over isen, og han lurte på hvorfor han fikk denne grenen.

*«Jo, svarte Charon sindig  
– den er for at jeg skal kunne se hvor du i tilfelle blir borte!»*

I 1922 fikk Olaus kr 150 fra herredsstyret til vedlikehold av farkoster. I 1923 søkte han om tilskudd til ny ferge fordi den gamle var dårlig. Det endte med at herredsstyret bevilget 1000 kroner på betingelse av at fergen ble kommunal eiendom og at "færgemanden" tok ansvar for vedlikeholdet.

Etter hvert ble det tydeligvis tid for Olaus å overlate fergingen til yngre krefter. I august 1930 finner vi et avisreferat fra herredsstyret. Artikkelen har tittelen "Færgestedet i Ormelet", og den forteller at det fra en komite som hadde fått i oppgave å forhandle med Endresen Grønnebakken om fergestedet, forelå en "skrivelse" som sa at fergestedet kunne overtas mot en årlig godtgjørelse og at pram og «bryggehus» kunne kjøpes av kommunen.



## Litt om personer som levde her

### Ole og Karen Henrikka

Ola, eller Ole som kan kalles i mange kilder, giftet seg i 1846 med Karen Henrikka Hansdatter, som ifølge Lorens Berg kommer fra Kolabæk, men kirkebøkene viser at hun kommer fra Kjæretangen.

Selv om Lorens Berg tar feil, kan hans henvisning til Kolabæk likevel ha noe for seg. Sommeren 1998 omkom to unge gutter i en båtulykke i Røssesundet, da de kjørte på et skjær. Litt etter ulykken skrev Karl-Henrik Amundsen et leserbrev i Tønsbergs Blad. Han viser til at det i avisene stod at guttene kjørte på "Kisteskjær", og at navnet må bero på en feiloppfatning. Han mener at navnet er Kirstiskjær etter en hendelse som fant sted der.

Han viser til sin avdøde onkel, professor Leiv Amundsens private "Tjøme-Krønike". Der fortelles det at Kirsten Pernille tok med seg datteren Karen Henrikka i prammen og rodde ut på sundet. Der hoppet Kirsten over bord og druknet. Amundsen skrev videre at

*«Småpiken ble hjelpeløs tilbake i båten, som drev av sydover. Folkene i Oterstig hørte til slutt gråten hennes nede fra stranden og tok seg av henne».*

Hvor Karen Henrikka vokste opp vet vi ikke, men det er ikke utenkelig at det kan ha vært på Kolabæk som ikke ligger langt fra Oterstig.

Ole står i bøkene oppført som matros. Sjøen var en viktig levevei for mange på Tjøme, og ble også det for mange i Endresen-slekten.

I en festeseddel fra oktober 1891 er det satt en rekke betingelser, blant annet at festet tapes

*«..... dersom festeren eller hans Husstand befatter seg med for Betaling at sætte Reisende eller andre over sundet mellem Grønnebakken og Brøtsø.»*

Vi vet at Karens og Oles sønn Olaus senere var fergemann, og denne klausulen i festeseddelen fra 1891 tyder på at familien allerede den gang drev slik virksomhet.

Folketellingen i 1865 forteller at man det året hadde et halvt tønneland, ca to dekar, med poteter, men det var ikke husdyr.

Karen Henrikka og Ole fikk seks barn, men det er bare ett av dem som fortsatte å bo i Grønnebakken; Olaus, som er født 2. desember 1851. Olaus giftet seg med Sofie Hansdatter fra Brøtsø.

De andre barna til Ole og Karen Henrikka er Even (født ca. 1845), Hans (født 1849), Otto Conrad (født 1854), Otto Conrad /født 1856) og Nils Arnt (født 1860).

Ved folketellingen 31. desember 1865 opplyses det at det var ett bebodd hus i Grønnebakken og at det var en husholdning. De personene som nevnes er Ole Endresen (husfader og matros), Karen (hans kone) og barna Even (ugift sømand), Hans som også var ugift sjømann og Olaus og Nils. I tillegg nevnes Oles søster Helvig og hennes familie.

## Olaus og Sofie

Olaus giftet seg i 1877 med Sofie Hansdatter fra Brøtsø. Hennes familie kan følges bakover til Brøtsø, Hvasser og Sandø, blant andre losoldermann Ole Olsen Sandø.

Hvor de bodde etter at de ble gift vet vi ikke sikkert, men senere eide de og bodde i det huset som i midten av 1940-årene ble solgt ut av familien til Trygve Gregersen.

Av barna var det Bertha Andrea og Konrad som bosatte seg i Grønnebakken. Bertha skal ha fått en eiendom i Grønnebakken av foreldrene og bygde hus der. Konrad overtok barndomshjemmet.

De andre barna til Sofie og Olaus er Otto Konrad, Hans Bernhard, Hans, Ole og Sigbjørn.

Folketellingen i 1900 forteller at fem personer var hjemmehørende i huset. Det var Olaus, som er oppført som skipsreder og skipper og Sofie som skipperkone og "husgjerning". De barna som bodde hjemme i 1900, var Bertha, Hans og Sigbjørn. Folketellingen viser også at man dyrket korn og potet, hadde fjærkre og frukthage.

Det nevnes flere steder at Olaus var reder og skipper. Han seilte i den perioden man gikk over fra seil til damp, men det er fortalt at Olaus holdt seg til seilskip. På baksiden av et mannportrett (foto) står denne påskriften:

*Capt O. Olsen  
for "Prince Arthur"*

*Til Erindring om behagelig  
Samvære i Rio de Janeiro i November 1897  
Godt og velsignet Aar 1898*

*Din Vennskabelige  
O. Berthiniussen  
for "Stambo... of Egersund"*

Olaus skal i en periode ha brukt etternavnet Olsen. Det fortelles at han selv eller mannskap under en reise ble smittet av en smittsom sykdom, og at skipet skulle settes i karantene. Olaus førte da skipet ut av den bevoktede havnen i ly av mørket. Han skal da ha tatt navnet Olsen for å unngå gjenkjennelse ved senere anløp. At han valgte Olsen er naturlig siden faren het Ole. Han skriver seg også noen steder som Olaus Olsen Endresen.

Olaus var også fergemann i Grønnebakken. Det er omtalt på et annet sted i heftet.

Gullbryllupet ble feiret 28.12.1927. Samlingen av gratulasjonstelegrammer inneholder 101 hilsener. Et sted heter det

*Vi har en grepa Færgemand  
og derfor maa vi hædre ham.  
Vi ønsker at I ennu maa  
i mange aar i færgen staa.*

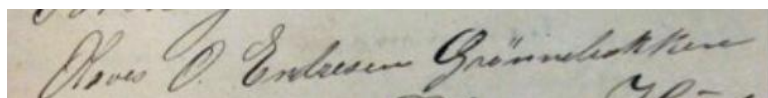
*Ja Fruen ogsaa ønsker vi,  
 og gratulerer hjertelig,  
 at I sammen enda maa  
 i mange aar at leve faa.  
 Og naar saa kommer sidste stund  
 I da kan glad i dødens blund,  
 bli færget over dødens flod  
 av ham som ofret har sit blod.*



Sofie og Olaus på trappen til bryggerhuset. Låven skimtes i bakgrunnen.



Da Tjømø Skipperforening ble stiftet 22. januar 1885, var Olaus en av de 33 skipperne som deltok på stiftelsesmøtet. Under er hans underskrift i protokollen.



## Konrad og Ellen

Konrad overtok eiendommen etter morens død, og han giftet seg med Ellen Buskum fra Lensbygda i Østre Toten.

De leide først i 2. etasje i det huset som ble solgt til Trygve Gregersen. Deretter bodde de flere steder før huset i Grønnebakken ble reist på midten av 50-tallet; i bryggerhuset, samt at de leide flere steder.

Huset er reist på samme sted som den gamle låven stod.



Noen somre ble huset leid ut til «badegjester» mens familien selv bodde i bryggerhuset. Slik utleie var nok ganske vanlig på den tiden.

Den 13. august 1977 hadde Tønsbergs Blad kronikken "Sommerøen II. Kysttrafikk og annen småprat". Her fortelles det at Konrad Endresen

hadde etablert grossistfirma i Tønsberg. Han skaffet seg derfor motorsykkel for å komme raskt fram til sine handelsforbindelser.

*«Man kan tenke seg forferdelsen på de to fredelige sommerøer da en vakker dag i begynnelsen av tyveårene det tordnet et selvdrevent uhyre over hump og dump på kjerreveiene hvor brød- og havremotorer til da hadde vært de eneste kjente av "motor"-arten.»*

Det skal medført snakk og kommentarer. En gammel kone som beskrives som from, skal ha sagt at hun ble minnet om Elias og ildvognen.

« Svaret kom maskulint og hvasserlandsk kontant:  
- Jeg trur`nte noen kommer til Himmelen på et par tennskruer! »





Det er fortalt at Konrad etter krigen drev en kiosk ved fergeleiet. Akkurat når vet vi ikke, men Ellen Endresen har fortalt at det var godt salg, men at kioskdriften måtte opphøre fordi det var vanskelig å skaffe varer. Hun har fortalt at kokosboller var en populær vare.

Ellen jobbet i butikken til Petrine Johnsen på Ormelet, i kiosken ved Rød bensinstasjon og i kiosken ved Verdens Ende. Hun var også husmor på avdelingen for de mellomstore guttene på Eidene. Før hun kom til den avdelingen, var hun på avdelingen for de største jentene.



I lysningsprotokollen er fisker oppgitt som yrket til Konrad. Det var han også i 1942 siden det er utstedt fiskekort for ham for det året. Han har senere arbeidet på mekaniske verksteder, først på Mågerø på Tjøme til det ble lagt ned, og deretter på Kaldnes i Tønsberg til han ble pensjonist.

Herdis og Odd Endresen har overtatt hus og eiendom etter Konrad og Ellen.

## Omtale av personer i slektstreet

Numrene er de samme som i den skjematiske slektstre-oversikten.

### **Ole Endressøn (1)**

(17.5.1812 - 4.2.1889)

Sønn av Endre Larssøn og Mari Olsdatter fra Øde-Kjære. I noen kilder omtales han også som Ola. Han giftet seg 25.1.1846 med Karen Henrikka Hansdatter (19.11.1820 - 2.2.1894).

Barn:

3. Olaus (Se egen omtale)
4. Even Martinus (28.6.1846 - 10.12.1884)
5. Hans (27.9.1849 - )
6. Otto Conrad (25.8.1854 - 11.6.1856)
7. Otto Conrad (22.9.1856 - 6.11.1864)
8. Nils Arnt (23.8.1860 - 1883)

Ved folketellingen i 1865 oppgis det at Even var sjømann, 20 år og ugift. Hans var 16, Olaus 14 og Nils Arnt 5 år gamle.

### **Helvig Endresdatter (2)**

(1818 - 1874)

Datter av Endre Larssøn og Mari Olsdatter og dermed søster til Ola. Helvig giftet seg med Anders Olssøn (?-1869) fra Ormelet. Anders var sjømann og omtales i ulike kilder som matros, styrmann og skipper. De bosatte seg i Grønnebakken, og ved folketellingen i 1865 nevnes flere barn og barnebarn.

Barn: Tvillingene Fredrik M. og Emilie ble født 22.9.1859 og hjemmedøpt av jordmoren to dager etter. Fredrik ble gravlagt 19. oktober og Emilie 1. desember.

Folketellingen i 1865 nevner barna Ole Andersen (21 år, ugift, matros), Anton Andersen (14 år, matros), Mathilde Andersdatter (14 år), Otto Andersen (10 år), Anders Eliassen (datterbarn, 2 år), Hanne Eliasdatter (datterbarn, 1 år).

Da Helvig døde den 11. mars 1874, blir det oppgitt at hun var skipperenke. Hun ble begravet 17. mars ved Tjøme kirke.

### **Olaus Endresen (3)**

(2.12.1851 - 2.4.1935)

Døpt 26.12.1851, konfirmert 10.3.1867. Ved dåpen oppgis Anne Catrine Endresen fra Eidene å være gudmor. Hun var gift med Ivar Endresen, som er onkelen til Olaus.

Giftet seg i 1877 med Sofie Hansdatter (24.2.1856 - 21.8.1942) fra Brøtsø.

Barn:

9. Otto Konrad (født 9.12.1878)
10. Hans Bernhard (3.12.1880 - 24.1.81)

11. Hans (16.10.1885 - )
12. Sigbjørn Olaus (11.11.1893 - 03.7.1956)
13. Bertha Andrea (4.2.1884 - 7.8.1956)
14. Konrad (Se egen omtale)

Av disse er det Bertha og Konrad som fortsatte å bo i Grønnebakken i voksen alder.

**Bertha Andrea (13)**  
(4.2.1884 - 7.8.1956)

Bertha giftet seg med Harald Sjøvold.

Karen Hein-Nielsen har fortalt at navnet ble tatt etter familiegården Sjøvolden i Asker. Familien het egentlig Olsen. De flyttet til gården Holme på Brøtsø. De skal ha fått eiendom i Grønnebakken av Olaus og Sofie, og skal ha bygd det huset som siden er eid av Marthinsen. Før det skal de ha bodd i det huset som i dag eies av Kulås. Sjøvold omkom i Perth i Australia i 1919.

Barn:

15. Karen Sofie
16. Ruth

**Konrad Endresen (14)**  
(29.7.1901 - 20.1.1986)

Gift med Ellen Buskum, som er født 1.5.1914 i Lensbygda i Østre Toten. Foreldrene er Martinius Ødemark Buskum og Emma Augusta Buskum (født Syljulien).

Barn:

17. Odd

**Karen Hein Nielsen (15)**  
(9.4.1909 - 14.3.2003)

Datter av Bertha (13). Karen bosatte seg etter hvert i Danmark.

Barn:

Per Hein (12.10.1935 - ); bodde på Grimestad på Tjøme.  
Arild Hein (født 30.7.1937) og Claes Nielsen, som begge bor i Danmark.

**Ruth Vesti (16)**  
(6.2.1917 - 9.12.2002)

Gift med Eigil Vesti. De bodde på Tjøme, ved Hulebak og senere ved Lindhøy, før de flyttet til Jar.

Barn:

18. Anne Margrethe (født 23.4.1953)
19. Tone Elisabeth (født 4.4.1957)
20. Egil Dag (født 21.12.1958 - )

**Odd Endresen (17)**

(født 11.5.1949)

Gift 23.6.1973 med Herdis Jenny Thorsen, datter av Olav Thorsen (Inderøy) og Liv Benny Thorsen (Isaksen) fra Hammerfest.

Barn:

21. Mona Charlotte (født 8.4.1976)

22. Per Christian (født 17.8.1985)

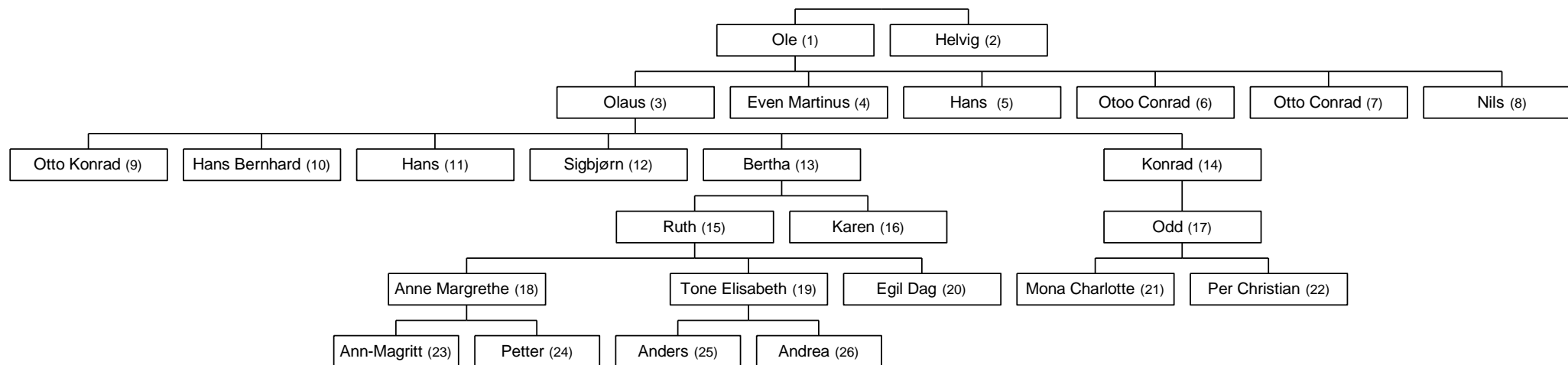
**Slektstre:**

**Endre Larssøn og Maren Olsdatters etterkommere, som har bodd i eller har tilknytning til Grønnebakken i dag**

Det er bare etterkommere etter Ole (1) som er tatt med i dette oppsettet.

Numrene i diagrammet er de samme som brukes i avsnittet foran.

Slektstreet er ikke oppdatert mht nye generasjoner etter utgaven i 2001.





## **Kilder**

Lorens Berg: "Tjømmø. En bygdebok"

Bernhard Folkestad: "Sol og morild. Essays og betraktninger i utvalg". Gyldendal Norsk Forlag, Oslo

Den norske sjøfarts historie, bind II, 3. del

Folketellingene i 1865 og 1900.

Diverse kirkebøker

Tønsbergs Blad

Lokalavisen Øyene

Privat fotosamling

Muntlige overleveringer